

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΕΛΙΣΣΑΙΟΥ ΕΙΣ ΙΕΡΙΧΩ.

Τὴν Παρασκευὴν, 15^{ην} /28^{ην} Ἰουνίου 2014, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἐλισσαίου εἰς τὴν ἐν Ἱεριχῷ Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Πατριαρχείου ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Ζακχαίου, ἐν ᾗ καὶ τὰ ὑπολείμματα τῆς συκομορέας, ἐφ' ἧς οὗτος ἀνῆλθεν, ἵνα ἴδῃ τὸν Κύριον, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν, (Λουκ.19,4).

Ἡ Ἱερὰ αὕτη Μονὴ εἶναι ἀφιερωμένη καὶ εἰς τὸν προφήτην Ἐλισσαῖον, καθ' ὅτι εἰς τὴν Ἱεριχῶ καὶ τὴν εὐρυτέραν περιοχὴν αὐτῆς ἔδρασεν ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος, μαθητὴς τοῦ προφήτου Ἠλίου, ποιήσας τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ πολλὰ σημεῖα καὶ θαύματα, εἰς αὐτὴν δὲ τὴν Ἱεριχῶ, μετατρέψας τὰ πικρά καὶ βλαβερά ὕδατα εἰς γλυκὰ καὶ πόσιμα, καὶ εἰς αὐτόν δὲ τὸν Ἰορδάνην ποταμόν, λαβὼν ἄνωθεν διπλὴν τὴν χάριν διὰ τῆς μελῶδης Ἠλίου.

Εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τῆς Μονῆς ταύτης προεξῆρξεν τῆς θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καὶ Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καὶ διακόνων καὶ μετέχοντος Ὁρθοδόξου λαοῦ ἐκ τοῦ μικροῦ ποιμνίου τῆς Ἱεριχοῦς καὶ προσκυνητῶν ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ ἐξ Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον εἰς τοὺς πιστοὺς, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

Προβλέπει θεϊκῇ, Ἠλίου σε ὁ μέγας, σοφὲ Ἐλισσαῖε φοιτητὴν ἐπισπᾶται, Προφήτην δεικνύων σε, ἐλλαμπόμενον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες σὺν τούτῳ σε ἔνδοξε», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὡς Ἥλιος καταλάμψαν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ Ἐλισσαίου, τοῦ ἀναδειχθέντος προφήτου καὶ μαθητοῦ τοῦ Ἠλίου τοῦ Θεοβίτου, κατηύθυνε τὰ διαβήματα ἡμῶν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς βιβλικῆς πόλεως Ἱεριχοῦς, ἵνα εὐσεβοφρόνως ἐορτάσωμεν τὴν παναγίαν μνήμην αὐτοῦ, τοῦ Προφήτου.

Οὗτος ὁ μαθητὴς τοῦ Προφήτου Ἠλίου, προεφήτευσεν περὶ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Παρουσίας καὶ τὰ ὕδατα τῆς Ἱεριχοῦς πικρά καὶ ἀλμυρά ὄντα ἰάσατο. «Τάδε λέγει Κύριος εἰπών. ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα» καὶ ἰάθησαν. Ἀλλὰ καὶ νεκρὸν ἤγειρε καὶ λεπρόν ὄντα Νεεμάν τὸν Σύρον, ἐκαθάρισε τῆς λέπρας. Καὶ Γιεζὴ τὸν ἑαυτοῦ ὑπηρέτην λεπρόν ἐποίησε γενέσθαι, διὰ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ καὶ τὴν παρακοήν• καὶ νεκρὸς ὢν, νεκρὸν ἤγειρε• καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα τῇ τοῦ Ἠλίου μελῶδι πατάξας διέρρηξεν, ὡς ἀναφέρει ὁ συγγραφεὺς τοῦ Βιβλίου τῶν Βασιλειῶν, «καὶ ἔλαβε τὴν μελῶτην Ἠλίου, ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ καὶ οὐ διέστη• καὶ εἶπε• ποῦ ὁ Θεὸς Ἠλίου ἀφώ; καὶ ἐπάταξε

τὰ ὕδατα, καὶ διερράγησαν ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ διέβη Ἑλισαίε». (Δ' Βασιλ. κεφ. 2,14).

Ὁ Ἅγιος Προφήτης Ἑλισσαῖος τιμᾶται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μας. Καί τοῦτο, διότι οὗτος διακρίνεται διὰ τὴν διπλὴν χάριν, τὴν ὁποίαν ἔλαβε ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Ἡ διπλὴ δὲ χάρις εἶναι ὅτι ἔλαβεν ἀφ' ἑνὸς τὸ Προφητικὸν χάρισμα καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ χάρισμα τῆς θαυματουργίας, ὡς λέγει καὶ ὁ μελωδὸς αὐτοῦ: «Διπλὴν τὴν χάριν εἰληφώς παρὰ τοῦ Πνεύματος (Ἁγίου), προφήτης ὤφθης θαυμαστός πᾶσι τοῖς πέρασιν, τοὺς ὑμνοῦντας δὲ λυτρούμενος ἐκ κινδύνων καὶ δωρούμενος τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου, τοῖς προστρέχουσιν ἐν ταύτῃ μετὰ πίστεως καὶ βοῶσι σοι: Χαίροις, προφῆτα θεσπέσιε».

Τό δὲ Πνεῦμα, παρὰ τοῦ ὁποίου ἔλαβεν ὁ ἅγιος ἡμῶν προφήτης τὴν διπλὴν χάριν δέν εἶναι ἄλλον, ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, δηλονότι τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ θεολόγος ἐν τῇ «Ἀποκαλύψει» αὐτοῦ. «Ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας», (Ἀποκ. 19,10).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὁποῖος ἐγένετο δοχεῖον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος λέγει σχετικὰ μέ τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: «Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσὶ, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. ὧ μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, ἑτέρῳ δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν· πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς βούλεται».

Ἡ πίστις, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τῶν ἁγίων Προφητῶν ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Εὐαγγελιστῶν ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία κατέστησεν αὐτοὺς «ὕπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ», (Α' Κορ. 4,1), προσέτι δὲ λειτουργοὺς τῆς βουλῆσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καί τοῦτο διότι οὗτοι κατεῖχοντο ὑπὸ τοῦ ἰδίου Πνεύματος τῆς πίστεως, ὡς διδάσκει καὶ ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, ἐπίστευσα διό ἔλάλησα καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διό καὶ λαλοῦμεν». (Β' Κορ 4,15).

Ὁ σήμερον τιμώμενος ἅγιος Προφήτης Ἑλισσαῖος ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς δράσεως αὐτοῦ, δηλονότι ἐν τῇ εὐλογημένῃ περιχώρῳ τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, προβάλλεται ὑπὸ τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας οὐχὶ μόνον ὡς μέγας ἐν τῇ πίστει προφήτης καὶ θαυματουργός, ἀλλὰ καὶ ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν αὐτοῦ.

Λέγομεν τοῦτο, διότι ὁ ἅγιος ἡμῶν Προφήτης ἀνεδείχθη ἄξιος ὑπηρέτης τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ συνεπῶς πιστός οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν, τουτέστιν τῶν μυστηρίων τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς καλεῖ καὶ ἡμᾶς ὁ θεσπέσιος προφήτης τοῦ Χριστοῦ, Ἅγιος Ἑλισσαῖος. Μᾶς καλεῖ νὰ φανῶμεν ἄξιοι τῆς δωρεᾶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὴν ὁποίαν ἐλάβομεν κατὰ τὴν ἔνταξίν μας εἰς τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τουτέστιν τὴν Ἁγίαν καὶ ἀμώμητον ἡμῶν Ἐκκλησίαν.

Παρακαλέσωμεν τόν Θεόν καί Σωτήρα ἡμῶν, Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί ἱκετεύσωμεν τήν παναμώμητον Μητέρα Αὐτοῦ, τήν ἀειπάρθενον Θεοτόκον Μαρίαν καί μετά τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν: «ἔξ ἄροτῆρος ὥφθης προφήτης, ὦ Ἐλισσαΐε, καί Ἡλίου δεδεδυμένος τήν μηλωτήν καί τό αὐτοῦ πνεῦμα διςσῶς ἐπεσπάσω καί σύν αὐτῷ σέ τιμῶμεν καί ἐν λήξει πανολβίῳ μάκαρ ἀναπαυόμενος νῦν καθικέτευε τῆς τῶν ψυχῶν σωτηρίας ἀξιωθῆναι ἡμᾶς». Ἀμήν.

Εὐθύς μετά τήν θείαν Κοινωνίαν καί πρό τοῦ «εἶη τό ὄνομα Κυρίου...», ὁ Μακαριώτατος ἡγλόγησε τάς σταφυλᾶς, ὠρίμους ἤδη οὔσας, λόγῳ τοῦ θερμοῦ κλίματος τῆς Ἱερικοῦς.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλούμενος ἐδεξιώθη πάντας φιλοφρόνως εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἀκολουθῶς, τήν μεσημβρίαν παρετέθη εἰς τήν Πατριαρχικήν συνοδείαν καί πολλούς ἄλλους γεῦμα νηστήσιμον εἰς ἐστιατόριον τῆς πόλεως ὑπό τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλουμένου καί Ἑλληνορθοδόξων τῆς Κοινότητος (Rum Orthodox) τῆς πόλεως τῆς Ἱερικοῦς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/v1P324oEn5o>

<http://youtu.be/ilnHbI3n3TE>

